

ת"פ 54670/05 - מדינת ישראל נגד גמאל מцевאח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

27 ספטמבר 2017

ת"פ 54670-05 מדינת ישראל נ' מצבאח(עוצר)
מ"ת 54653-05-17

לפני כבוד השופט לימור מרגולין-יחידי
המשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז'ד עמית שלום

נגד הנאשם
גמאל מצבאח (עוצר)
ע"י ב"כ עוז'ד מחמוד נעמנה

nocheitsim
ב"כ המשימה
ב"כ הנאשם
הנאשם הובא על ידי שב"ס
מתורגמן לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשים אותה בהחזקת סמ' שלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7(א)+(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

אני מכיריה על הנאשם כסוחר סמים.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הוודאותו, כמפורט בהכרעת הדיון, במסגרת הסדר הטיעון. בגדיר הסדר הטיעון הגבילו את עצםם הצדדים מבחינת טווחי הענישה וטענו בהסכם לענישה נלוית, הכל כאמור בסדר הטיעון.

כתב האישום בתמצית עניינו בהחזקת סמ' שלא לצריכה עצמית, כshedover בשני סוג' סמ' שנטפסו בחצר בניין, אותם החזיק הנאשם שלא כדין. הסמים הם מן הסוגים הקשים: הרואין וקוקאין, הם הוחזקו בתוך גרב כהנסם מסוג הרואין חולק ל- 55 מנות במשקל כולל כולל של 49.885 גרם נטו, והسم מסוג קוקאין חולק ל- 24 מנות במשקל כולל כולל של 0.8376 גרם נטו.

הצדדים טענו בהתאם להסדר הטיעון שבו' המआשימה עמדה על הערכיהם המוגנים שנפגעו, חומרת המעשים בנסיבותיהם, מדיניות הענישה המקובלת, התיחסה ליחס בין מתחמי הענישה לבין טווחי הענישה שהוסכם ועתה להטיל על הנאשם עונש בהתאם לרף העליון של טווח הענישה המוסכם, היינו 33 חודשי מאסר לצד ענישה נלוית מוסכמת. הסגנון מצדיהם ביקש להסתפק בתחתית הטווח המוסכם, עמד על הנسبות האישיות המורכבות של הנאשם, והדגיש כי הרקע למעשים הוא שימוש והתמכרות של הנאשם לשם נסיבותיו המורכבות, נושא שהמאשימה בהגנותה אישרה כי מקבל ביטוי בתסקיר המעצר. הנאשם הביע צער, עמד על נסיבותו האישיות משפחתיות הקשות וצין כי הוא מעוניין בטיפול בהתמכרוותו.

דומה שאין צורך להזכיר מילימ' בכל הנוגע לערכיהם המוגנים הנפגעים מעבירות סמים כשלג הסמים הוא בעל פוטנציאל פגעה הרסנית בחברה כולה. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמ' אך בנסיבות העניין כפי שיפורט בהמשך אין מדוברumi שמהווה חוליה שולית בשרשראת הסם, אם כי אין להתעלם בהקשר זה מהתמכרוותו לשם נסיבות שירות המבחן שהרקע למעשה עבירה הוא השימוש בסמים.

מדיניות הענישה ביחס לעבירות של החזקת סמ' שלא לצריכה עצמית היא מחמירה וכוללת עונשי מאסר ממושכים. הצדדים הציגו בהקשר זה פסיקה.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר באירוע אחד ובו החזקה של שני סוג' סמים מן הסוגים הקשים: הרואין וקוקאין. כמו כן אני לוקחת בחשבון את הכמות הנכבדת מאוד של הסם מסוג הרואין המתקרבת ל- 50 גרם נטו, וכן את העובדה שהסמים היו מוחלקיים למנות ומוחזקים במקום מסוים, בתוך גרב בחצר בניין. כפי שכבר צייתי לעיל, איני מתעלמת מן העובדה שברקע למעשים שימוש והתמכרות לשם נסיבות, נושא שעלה בתסקיר המעצר כאמור לעיל. לצד זאת מובן כי החלוקה למנות והנסיבות שתוארו מצביעות על החזקת סם בדרגת חומרה שאינה מבוטלת.

הצדדים הציגו טווח עונשה מוסכם ובנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום לקבוע מתחם העונשה למשעים. מבלי למעט מן האמור אצין שטווח העונשה המוסכם מצוי בתוך מתחם העונשה שהציגה המאשימה וכי אילו הייתה נדרשת לקבוע מתחם עונשה לא היה המתחם נופל בתחוםו מתקופה של 24 חודשים מאסר.

בבואי למקם את הנאשם בתווח העונשה אני לוקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה, חסר זמן שיפוטי, נטל אחריות והביע צער. בהקשר זה במידה מסוימת אני מתחשבה בטענת הסנגור שחרף התרשםתו המקצועית כי קיימים קשיים ראיתיים, בחר הנאשם לחתת אחריות ולהזות בכתב האישום ככתבו וכלשונו.

בנוסף אני מתחשב בנסיבות האישיות שיפורטו בהרחבה בכל הנוגע לנאים, שיטוף הפעולה שלו עם גורמי הביטחון והמשמעות וההשלכות הנובעות מכך. בהקשר זה מקובל עלי טיעונו של הסנגור כי הנאשם היה ללא תמייה משפחתי, ומונתק מבני המשפחה וכן טוען הגנה, ריצוי המאסר מהווה עבورو איירוע מכבד, יותר מאשר אסיר אחר שנאהה מתמייה משפחתיות ואין לו הגנות והגבלות. לנtones האישיים האמורים יש משקל נכבד במיקומו של הנאשם בתווח העונשה ובעונש שייגזר עליו.

לצד נתוניים מקלים אלה אני לוקחת בחשבון את העובדה של הנאשם עבר פלילי רלוונטי עשיר לרבות עבר מן התקופה الأخيرة, בגין ריצה תקופת מאסר. בית המשפט הוציא מותנה בתיק פלילי 15-02-64540 לתקופה של 6 חודשים ויש הסכמה בין הצדדים לעניין הפעלתו. עוד אני לוקחת בחשבון את העובדה שבנסיבות העניין יש משמעות לשיקול הרתעה, בעיקר אישית, של הנאשם.

בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום למקם את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי של הטווח המוסכם בין הצדדים.

לענין הפעלת המותנה ושאלת החפיפה או ההצעה אחרת שלו, נוכחות הנסיבות האישיות שיפורטו בהרחבה יתרה בטיעוני הסנגור, כמו גם הקושי במאסר עלי עמדתי לעיל, ובהתחשב בהצהרת הנאשם כי הוא מעוניין להשתקם ולהגמל אני סבורה כי יש מקום לחפיפה שהיא כמעט מלאה של עונש המאסר המותנה שיפורט, כך ש- 5 חודשים מאסר יחפפו וחודש אחד יצטבר.

בין הצדדים יש הסכמה שלא יוטל קנס ובימ"ש יסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה וזו צריכה להיות בנסיבות העניין מרתיעה ומשמעותית. אותם דברים נכונים גם לגבי העונשה המותנית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- .1. מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה בתיק פלילי 64540-02-15 בז 6 חודשים. 5 חודשים יחפפו לתקופת המאסר וחודש אחד יצטבר, כך שבמשך הכל ירצה הנאשם 28 חודשים. מתוקופה זו ינוכו ימי מעצרו מיום 15.5.17.
- .2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פקודת הסמים מסווג פשע.
- .3. הנאשם יחתום על התchieבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע עבירה על פקודת הסמים מסווג פשע. **לא יחתום הנאשם - יאסר לתקופה של 30 ימים.**
- .4. ניתן בזאת צו חילוט על סכום המזומנים שנhaftפס בסך 2,850 ₪. כמו כן אני מורה על חילוט שני הפלאפוןים הנידים כמפורט בבקשת החילוט הנלוית לכתב האישום.
- .5. צו כללי ל모וצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הוקולדעדילדייחלייגד